

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-238/2011-01
Датум: 16.08.2011. године
Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору **Р.Г.В.** из **Новог Сада**, у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог састава судства Одлуке број 119-05-00494/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона о изменама и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 16.08.2011. године, донео је

ОДЛУКУ

ПРИГОВОР **Р.Г.В.** из **Новог Сада СЕ ОДБИЈА**, а Одлука првог састава Високог састава судства Одлуке број 119-05-00494/2010-01 од 14.06.2010. године, се потврђује.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број 119-05-00494/2010-01 од 14.06.2010. године, **Р.Г.В.** „ која није изабрана за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“ бр.116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009. године. У другом ставу исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, у ставу I тачка 125 изреке.

Незадовољна наведеним одлукама, **Р.Г.В.** „, поднела је дана 25.02.2010. године жалбу Уставном суду Републике Србије побијајући горе наведену јединствену одлуку Високог савета судства од 25.12.2009. године, а дана 10.08.2010. године изјавила је жалбу истом суду на одлуку од 14.06.2010. године, наведену у изреци, и

то све због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде материјалног права и повреде Уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом.

Жалба поднета Уставном суду у смислу одредбе члана 5. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, сматра се приговором на одлуку Високог савета судства.

У том смислу навела је да је оспорена одлука донета од стране непотпуног састава Високог савета судства, због чега не производи правно дејство, да јој је онемогућено учешће у поступку и изјашњавање о чињеницама и доказима у поступку на основу којих је донета одлука. Истакла је повреду права на образложену одлуку и права на правни лек, као и непостојање објективних критеријума за избор и одсуство рангирања кандидата.

Навела је, надаље, да су многе реизабране судије имале далеко лошији квалитет рада од његовог, често и по свим основима, те се позвала на извештај Општинског суда у Новом Саду за период 2006. до 2008. године. Навела је да никада није радила парницу и радне спорове, а управо са тим реферадама је потврђен њен просек укинутих одлука у „Р“ предметима. Такође јој се ставља на терет да је у 2007. години израдила одлуке преко законског рока, али у „П“ предметима које она није радила.

Предлаже да се оспорена одлука поништи и одложи извршење оспорене одлуке.

У поступку преиспитивања оспорене Одлуке првог састава Високог савета судства у смислу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредбе члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС бр. 116/08 и 101/10) и члана 5. Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС“ 43/09, 22/11 и 33/11) заказала јавну расправу, која је одржана 13.07.2011. године у присуству подносиоца приговора, његовог пуномоћника, посматрача и јавности.

Извештај је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору Р.Г.В., указујући да на рочишту пре свега треба разјаснити све наводе из приговора и доказе који су уз приговор достављени.

Подносилац приговора је на рочишту изјавила, између осталог, да остаје код свих навода приговора, те да су резултати парцијално посматрани за поједине године, а не за цео период од 2006. до 2008. године, да је она радила у ванпарничној рефереди „Р1“, то су најсложенији предмети, експропријације и томе слично да је поступала у „Р2“ такође сложени и у „Р3“ предметима и да никада није радила П. и П1. материју која јој се код укинутих одлука ставља на терет у оспореној одлуци. Наводи да је у трогодишњем периоду укупно решила 1561 предмет. Да је сваке године решавала више старих предмета него што јој је остајало на крају године, а да због болести све одлуке није могла да уради у року о чему прилаже лекарска уверења.

Пуномоћник подносиоца приговора замолила је да се још једном све детаљно сагледа, да се уважи приговор и да Високи савет судства измени своју одлуку.

Ценећи наводе приговора, поднеска подносиоца приговора од 04.03.2011. године и 12.07.2011. године, списе предмета и усмену изјаву подносиоца приговора и пуномоћника подносиоца приговора са рочишта, Комисија Високог савета судства налази да је:

Приговор НЕОСНОВАН.

У образложењу оспорене одлуке наведено је да је подносилац приговора у погледу стручности и оспособљености у 2006. години имала 40,38% укинутих одлука у „П“ предметима, а просек у суду је био 22%, у 2007. години имала је 32,00% укинутих одлука, а просек суда је био 20,24%. У 2008. години је имала 47,83% укинутих одлука, у П1. предметима, док је просек у суду био 12,43%. Такође је наведено да просек потврђених одлука у суду у коме је радила знатно је виши у односу на проценат потврђених одлука подносиоца жалбе тако да у 2006. години имала је 55,77% потврђених одлука, а просек суда је био 71,94%. У 2007. години је имала 64%, а просек суда је 74,46%, а у 2008. години је имала 52,17 % потврђених одлука, а просек суда је био 82,20%.

Такође је наведено у одлуци да је у 2007. години у „П“ предметима у којима је поступала 10 одлука израдила до 60 дана, а 3 одлуке преко 60 дана.

Из извештаја о раду Општинског суда у Новом Саду и Извештаја о раду судија истога суда за период од 2006 до 2008. године, произилази да је подносилац приговора остварио следеће резултате:

У 2006. години укупно у раду имала је 690 Р (остало), да је укупно решила 516 предмета, од тога 35 старих, а 32 стара је остало, да је проценат испуњености норме био 86,60%, да је до 30 дана урадила свих 516 одлука. Да је размотрених предмета по жалби било 52, од тога 29 потврђено или 55,77% преиначено 2, или 3,85% је укинуто је 21 или 40,38%.

У овом периоду у суду у „1Р“ материји било је размотрених предмета по жалби 62, од тога потврђено 34 или 54, 84%, 4 преиначено или 6,45% и 24 укинуто или 38,71%.

У 2007. години подносилац приговора је имала „Р“ (остало) 679 предмета, решила је 573, од тога 32 стара, 20 је остало на крају године. Процент испуњености норме 100,27%, до 30 дана урадила је 560 одлука, 10 до 60 дана и 3 преко 60 дана. Да је било 25 размотрених предмета по жалби од тога 16 потврђено или 64%, једна преиначена или 4% и 8 укинутих или 32%.

У овом суду у „1Р“ материји размотрених жалби било је 33, потврђено 24, или 72,73%, преиначена једна или 3,03% и укинутих 8 или 4,24%.

У 2008. години подносилац приговора у „1Р“ предметима укупно у раду је имала 585 предмета, решила је 472 предмета од тога 42 стара, остало је 20, проценат испуњености норме је био 96,26%, до 30 дана израдила је 459 предмета и до 60 дана један. Ожалбених предмета било је 23 од тога 12 потврђено или 52,17% и 11 укинутих или 47,83%. У истом периоду подносилац приговора је поступала и у материји Пом. имала је 11 у раду и свих 11 решила. У овој материји није било одлука размотрених по жалбама. У истом периоду у Општинском суду у Новом Саду у „1Р“ материји било је размотрених 30 жалби, од тога потврђено 17 или 56,60% и 13 укинутих или 43,33%.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу у квалитет рада судије не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали.

Из извештаја о раду из суда и судија у ванпарничној реферици за посматрани период произилази да је подносилац приговора у све три године имала (40,38%, 32% и 47,83%), укинутих одлука, што је изнад процента укинутих одлука за исти период у ванпарничном одељењу суда (38,71%, 24,24% и 43,33%), чиме по налажењу Високог савета судства није испунила критеријум стручности из члана 5. Правила јер није имала мањи проценат укинутих одлука од просека одељења суда у коме врши судијску дужност.

Осим тога није испуњен ни критеријум из члана 13. став 3. Одлуке о утврђивању критеријумима и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, јер је имала укинутих одлука у посматраном периоду знатно изнад укинутих одлука у ванпарничном одељењу суда. Није испуњен ни кумулативни услов из члана 5. Правила, јер подносилац приговора у све три године није остварила минимум успешности у вршењу судијске функције, а наиме у 2006. години остварила је процента испуњености оријентационе норме од 86,60%, у 2007. години 100,27%, и у 2008. години 96,26%.

Из извештаја вф председника Основног суда у Новом Саду Су. VIII-44-476/11 од 28.07.2011. године произилази да је у оквиру грађанског одељења постојао је ванпарнични одсек у оквиру кога је било распоређено четири судије у 2006. и 2007. години, а у 2008. години две судије, па је основан навод подносиоца приговора да никада није радила парничну реферицу, већ ванпарничну. Р (остало) и 1Р.

Из извештаја Основног суда у Новом Саду од 15.08.2011. године произилази да у 2006. години није било одлука израђених ван законског рока у Р. материји. Да је у 2007. години подносилац приговора до 60 дана израдила 10 одлука и 3 одлуке преко 60 дана, а да су остале судије у ванпарничном одељењу израдиле све одлуке у законском року из чега произилази да је просек израђених одлука у ванпарничном одељењу до 60 дана био 3,33 одлуке. У 2008. години две судије поступају у Р. материји није било одлука израђених преко 60 дана, да је подносилац приговора имала израђену 1 одлуку до 60 дана, а судија В.Б. 2 одлуке до 60 дана, тако да је просек израде одлуке у одељењу до 60 дана 1,5 одлука.

Из наведеног произилази да подносилац приговора и поред тога што није имала груба негативна одступања код израда одлука по истеку рока од 30 дана, након пресуђења, иста није испунила оријентациону норму прописану Мерилима у сагледаваном периоду која је по члану 6. Правила услов да би подносилац приговора испунио критеријум оспособљености.

Високи савет судства налази ја разлози које је на рочишту изнела подносилац приговора у вези рокова израда одлука су неосновани и не могу утицати на другачију одлуку.

Уставни суд је у Одлуци „Савелић“ оценио да се због не потпуног састава Високог савета судства не доводи у питање законитост његовог рада и одлучивања, па је овај навод

из приговора у том смислу неоснован. Комисија је ценила и остале наводе из приговора, па је нашла да су исти неосновани и без утицаја на другачију одлуку.

Следствено наведеном, Високи савет судства налази да Р.Г.В. , не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама, у погледу стручности и оспособљености, а у вези члана 14. став 1. тачка 3. и 7. Одлуке о критеријумима и мерилима, због чега на основу члана 29. Правила доноси одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

- 1. Подносиоцу приговора;**
- 2. Архиви Високог савета судства.**